GEORGIUS ZINGEL DE SCHLIERSTADT

Entstehungsort unbestimmt, 2. Hälfte 15. Jh. (terminus ante quem 1488)

Seite 156v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35046
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

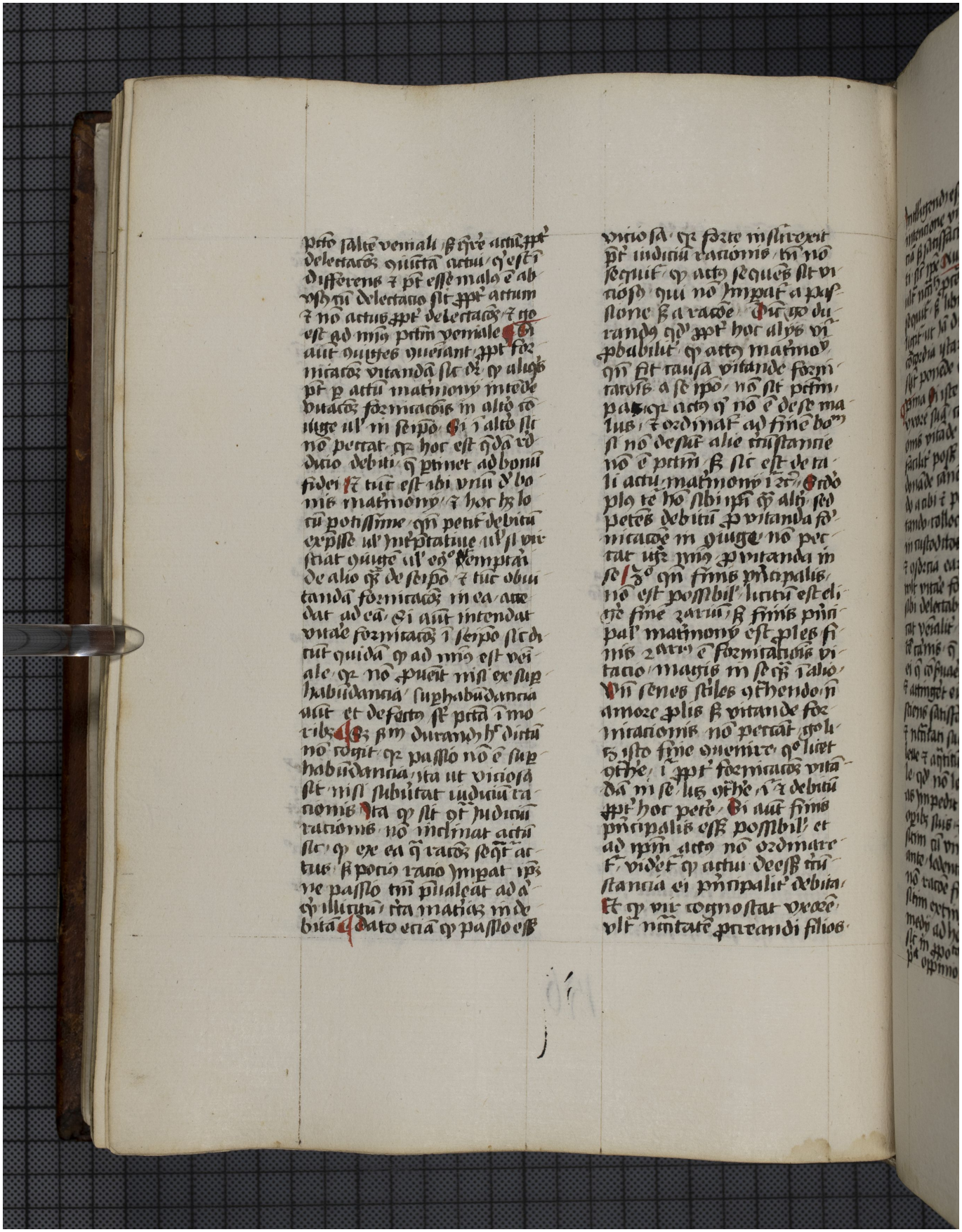

peto saltē venali, ꝓ ipse actus ꝓpt
delectacōē quiēta actui, q̄ est i
differens ⁊ pt esse malo ē ab
ipso qui delectacio sit ꝓpt actum
⁊ nō actus ꝓpt delectacōē ⁊ ipse
est ad mīs petit venale. Si
aut quites queriant ꝓpt for
nicacōē vitandā sic dic q̄ aliqs
pt p actu matrimonij intende
vitacōē fornicacōis in alio to
tiuge ul' in seipso. Si i alio sic
nō peccat q̄ hoc est ꝗdā ꝛ̄d
ducio debiti q̄ pertinet ad bonū
fidei ⁊ tunc est ibi vnū d' bo
nis matrimonij ⁊ hoc hz lo
cū potissime qn petit debitū
exisse ul' imptatiue ul' si vir
scit quige ul' eos tempta
de alio ꝗ de seipso ⁊ tunc obli
tanda fornicacōē in ea aut
dat ad ea. Si aut intendat
vitare fornicacōē i seipso sic di
cit quida q̄ ad mīs est venia
le q̄ nō pueit nisi ex sup
habundancia supabundancia
aut et de facto sit peccā i mo
tibus. Sed ꝓ m duranti hꝰ dictū
nō rotgit q̄ passio nō ē sup
habundancia ita ut viciosa
sit nisi subitat iudicii ra
cionis. Ita q̄ sit ꝗ iudicii
racionis nō inclinat actū
sic q̄ ex ea q̄ racōē sequit ac
tus ꝓ pocio racio impat ipsi
ne passio tm pulsat ad a
q̄ illicitū ita matiz in de
bita. Dato etiā q̄ passio esset
viciosa q̄ forte instigaret
pt iudicii racionis tū nō
sequit q̄ actū seques sit vi
ciosū qui nō impat a pas
sione ꝓ a racōē. Dic ꝗ du
rando q̄d' ꝓpt hoc alys vi
probabilit' q̄ actus matrimo
nij sit causa vitande form
cacōis a se ipso, nō sit peccā
pas q̄ actus q̄ nō ē de se ma
lus, ⁊ ordinat ad finē bō
si nō desit alie circustancie
nō ē peccā ꝓ sic est de ta
li actu matrimonij i se. Ꝓdō
plus te hō sibi ipsi ꝗ alij sed
petes debitū p vitanda fo
nicacōē in quige nō pec
cat ipse ymo p vitanda in
se. Ꝗ ꝗn finis principalis
nō est possibil' licitū est eli
ce fine zarū ꝓ finis prin
pal' matrimonij est ples fi
nis 2arius ē fornicacōis vi
tacio magis in se ꝗ i alio.
Pri senes soles offendo in
amore plis ꝓ vitande for
nicacōis nō peccat ꝗ li
cet isto fine oneniri q̄ licet
offere i ꝓpt fornicacōē vita
da in se licet offere i ⁊ debitū
ꝓpt hoc peccā. Si aut finis
principalis esset possibil' et
ad ipm acto nō ordinare
ꝗ videt q̄ actus decessit cir
stancia ei principalis debita
sit q̄ vir cognoscat vxōē
vel mentare procreandi filios